

ALLE GROTE
MAKERS VAN
SPORTARTIKELLEN
MODERNISEREN
HUN VERKOOP-
KANALEN

Met Adidas ging het de laatste jaren fantastisch in de VS. Maar de Duitsers kampen met opvallende toeleveringsproblemen. De pakhuizen puilen niet uit met schoenen die onverkocht blijven. Adidas zegt het enorme tempo van de grote vraag juist niet goed te kunnen bijbenen.

“Natuurlijk, dit zijn dingen die niet hadden mogen gebeuren”, zei Rørsted op een conference call met analisten. “De raad van bestuur is te laat op de hoogte gesteld.” Veel details over de misser heeft Adidas niet prijsgegeven. Wat wel opviel, is dat het operationeel directeur Gil Steyaert al na twee jaar het veld ruimde. De ene week gaf de in België geboren Steyaert nog een interview over zijn rijke sportieve leven in het Duitse *Manager Magazin*. “Ik train vijf keer per week en ben fitter dan op mijn 35!” De week erna: einde oefening. Een verband met de toeleveringsproblemen? Rørsted weigerde op die vraag in te gaan.

Adidas verwacht dat de problemen dit jaar 200 tot 400 miljoen euro zullen kosten, 1 tot 2 procent van de omzet. De beurs is niettemin betoverd door de sportieve topman. Beleggers die bang waren dat het aandeel zijn beste tijd heeft gehad, zijn in de watten gelegd met een aantrekkelijk verhoogd dividend. Analisten zijn overwegend positief over Nike, Puma en Adidas. Na een ontmoeting met de top van Adidas weet analist Andreas Inderst van de bank Macquarie zeker: “De leveringsproblemen in Noord-Amerika zijn slechts tijdelijk.”

De optimistisch ingestelde Rørsted liet zich niet van de wijs brengen door lastige vragen over deze misser. Hij gaf er een handige draai aan. “Wij hebben onze business in de VS in de laatste drie jaar verdubbeld. De volume-uitbreiding konden wij eenvoudigweg niet leveren. Maar als ons dat wel was gelukt, hadden we een nóg beter jaar gehad.” Een zekere hoogmoed is de verduitsde Deen van Adidas duidelijk ook niet vreemd.

– Column –

Ter nagedachtenis

Op 13 mei is het vierhonderd jaar geleden dat raadspensionaris Johan van Oldenbarnevelt op het Binnenhof werd onthoofd. **Die executie was een uitvloeisel van zijn onenigheid met legerleider Maurits van Oranje.**

Van Oldenbarnevelt vreesde – terecht – dat Maurits aanstuurde op een staatsgreep en had om die te voorkomen in 1617 de Staten van Holland de zogenoemde Scherpe Resolutie laten aannemen: voortaan mochten troepen die door Holland werden betaald alleen aan de regering van Holland gehoorzamen. Maar Maurits greep in 1619 toch de macht in de eerste van de reeks staatsgrepen die de familie Van Oranje zou plegen (Willem II in 1650, Willem III in 1672, Willem V in 1787).

In de politieke geschiedenis is Van Oldenbarnevelt de verliezer. VEB-leden hebben echter veel aan Van Oldenbarnevelt te danken, want hij is de geestelijk vader van de beursgenoteerde onderneming. Hij zag als eerste dat wil een onderneming op de lange termijn actief zijn, de aandelen verhandelbaar moeten zijn. De kooplieden die de Verenigde Oost-Indische Compagnie oprichtten, zagen dat niet. Zij wilden net zoals voorheen kapitaal ophalen voor tochten naar Indië en dat kapitaal – met rente – na een paar jaar terugbetalen, als de vennoot-

schap zou worden ontbonden. Kortetermijn-aandeelhouderschap zouden we dat nu noemen. Of private equity.

Van Oldenbarnevelt zag dat het anders kon: “Het is veel beter dat een gestage compagnie wordt opgericht, waarin de ingelegde kapitalen zich jaarlijks zullen verbeteren en zullen stijgen in prijs en daarnaast ook goede uitkeringen geven.” Wie zijn geld terug wilde, kon zijn aandeel ter beurze verkopen. “Het is waarschijnlijk zo dat altijd een derde van alles ter wereld te koop staat”, aldus de raadspensionaris. Met verhandelbaar kapitaal kon de Verenigde Oost-Indische Compagnie haar beleid op de lange termijn richten. Beursgenoteerde ondernemingen doen dat nog steeds. Dat beleggers daaraan kunnen deelnemen, is vooral aan Johan van Oldenbarnevelt te danken.

PAUL FRENTROP

is expert op het gebied van corporate governance